

Szent István Király Plébánia, Pomáz
Közösségi életünk Krisztus örömeiben.
Hírek, közlemények, lelki írások.

Pomáz, 2013 Templom tér 8.
Tel./Fax: 06-26-325006
irodaidő: H és CS 8-12, K és P 13-17 óráig.
mail: pomaziplebania.iroda@gmail.com
www.pomaziplebania.hu
Bankszámla szám: 11742087-20000569

Krisztus örömhíre örökségünk! De mennyire az?

„Most visszatérek hozzád, ezeket pedig elmondom a világban, hogy örömmel teljesen az övék legyen.” [Jn 17, 13]

Féltjük azt az Egyházat, melyet Isten a „tulajdon vérén szerzett” a szá munkra!

(Nagybetűvel írom az Egyházat, mert én nem evilági szervezetre, kreatúrára gondolok - amiben farizeusi, kicsinyes magatartással ember kárt tehet - mikor ezt ide írom.)

De mire szerezte? Mintha feladata lenne az Egyháznak. Talán Krisztus örömeit kellene kiteljesíteni bennünk, és közöttünk! És, talán az Egyház küldetése az is, hogy megóvjon bennünket a gonosztól. Ahogy a bárányok, amikor a terelő kutya vigyázza, hogy együtt maradjanak, kevésbé vannak kitéve annak, hogy megtámadják őket a farkasok, azok, akik a bárányok életére törhetnek. Vagy, hogy el ne tévedjen egy se közülük. Még talán az is a célja Egyházával Istennek, hogy általa, igazságában megszentelődjünk. De, Jézus szavai szerint Isten Egyházának küldetése is van: „Ahogyan engem a világba küldtél, úgy küldtem őket én is a világba.” Nincsen rajtunk, embereken kívül Istennek más társa a teremtésben! Bennünket választott, szánt és alkotott erre a feladatra. A kérdés az, hogy én, az ember erre igent tudok, vagyok e képes mondani? Elfogadom a megbízást? Ha igen, akkor én vagyok Krisztus Egyháza. Mi, akik elfogadjuk Istentől a megbízást, vagyunk a közössége, a keresztyének, az Egyháza.

Azonban, hogy küldetésünknek eleget tudjunk tenni, nekünk, akik egyházban vagyunk, Krisztusivá kell lennünk. Hasonlítanunk kell Krisztusra. Aminek feltétele, hogy engedjünk a Szentlélek átalakító erejének, kegyelmének, mely bennünket Isten arcúvá akar tenni, ahogy tette ezt Jézussal is. Tudomásul kell vennünk, hogy aki Krisztusivá akar lenni, az nem lehet e világgal azonosult. Nem e világból való vagyok, ahogyan Jézus sem! El kell döntenem – nekem magamnak van rá szabad akaratom a

döntésre -, hogy kinek vallom magam? Kihez tartozom, kihez tartozónak? Színt vallani. Ki kell nekem: a pénz, a hatalom, a dicsőség? Vagy Krisztus? Krisztus értem is imádkozik, hogy helyes döntésre legyek képes; sőt, hogy döntésre legyek képes. Ne mások döntsenek helyettem, ne fogadjam el, hogy mások döntésére hagyatkozom.

Azt mondja Jézus, hogy értünk szenteli magát, hogy mi is meg legyünk szentelve az Igazságban. Ha megszentelődésében tudatosultan élek, akkor adjak választ arra a kérdésre, hogy én, engem, mire és kire szentelt fel Isten igazságában Jézus. Meg kell találnom e kérdésre a magam választát!

Mindegyikünknek, kik Isten egyházához tartozónak valljuk magunkat, el kell jutnunk arra a korra - időben és térben - amikor az egyháznak már nem viselői vagyunk, hanem hordozói. Mikorra már vállunkon Krisztus terhe, megszentelődése; amikor már rajtunk az egyház felelőssége. Krisztus közösségében felelősségünk minden emberért van!

Isten egyetlen emberpárt teremtett. Erre az emberpárra rábízva a teremtés folytatását. Majd a Fiúban megújította az ember szívét, hogy az ember Krisztusivá lehessen, és Krisztus által visszataláljon, válaszával az Atyához illővé lehessünk.

Mindegyikünkért szentelte magát Jézus! Merjünk a magunk – magunk által bekorlátozott - határain felülemelkedni, ahogy Jézus dicsőségére való. Hogy Benne, általam, megdicsőülhessen az Atya; a Szentlélek szándékával, mely rám kiárad folyamatosan, és vágyakozik bennem megtermékenyülni, bőséges termést hozni.

NJ

Láttatod velem mi igaz, és mi hasznos nekem!

Áldott legyen Isten, a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja, aki nagy irgalmasságával élő reménységre szült újjá minket, Jézus Krisztusnak a halottak közül való feltámadása által, romolhatatlan, szennyezetlen és hervadhatatlan örökségre, amely a mennyekben fenn van tartva számotokra. Isten ereje a hit által megőriz titeket az üdvösségre, amely készen áll, hogy az utolsó időben kinyilvánuljon. Emiatt örvendeztek, ha most szomorkodnotok is kell egy kissé a különféle kísértésekben, hogy a ti megpróbált hitek a romlandó aranyból – melyet tűz által próbálnak meg – sokkal értékesebbnek bizonyuljon dicséretetekre, dicsőségeitekre és tisztességeitekre Jézus Krisztus megjelenésekor, akit bár nem láttatok, szerettek; akiben, bár most sem látjátok, hisztek; s örvendeztek kimondhatatlan és megdicsőült örömmel, ⁹mert elérték hitetek célját, lelketek üdvösségét. [1Pét 1,3-9]

Ez a mi hitünk célja! Hogy „romolhatatlan, szennyezetlen, és hervadhatatlan örökségünkre” [1Pét 1,4] vezettessen bennünket. Ferenc pápa szavait idézve: „a hitet nem elvont módon találjuk meg, hanem mindig valaki hirdeti nekünk, valaki beszél nekünk Jézusról.”

Isten láttatni akarja magát velünk. Azt akarja, hogy érezzük, hogy érzékenyekké váljunk az Ő szeretete iránt. Ránk akarja bízni titkait, titokzatosságát, gazdagságát, ezért adja számunkra a hitet.

>>Vár ránk, hogy megajándékozhasson szeretetével. „És ez olyan ámulattal tölti el szívedet, hogy el sem hiszed, és így növekszik a hit! A találkozással, ami találkozás egy személlyel, találkozás az Úrral.” Nem elég könyvekből tanulni a hitet: találkozni kell Jézussal. Törekenyek vagyunk, törekeny a hitünk is. Legnagyobb ellenségünk a félelem. Ne féljeteK – buzdította a Szentatya a jelenlévőket. „Tudjuk, törekenyek vagyunk. De ő erősebb! Ha vele mész, nem lesz baj. A gyermek nagyon törekeny – nagyon sok gyereket láttam itt ma-, de az anyukájával, az apukájával biztonságban van. Az Úrral biztonságban vagyunk! Hitünk az Úrral növekszik, az Úr kezéből kapjuk, általa növekszünk, általa leszünk erősek.”

Ferenc pápa óva intett attól, hogy azt gondoljuk, egyedül is boldogulunk. Amikor túlságosan megbízunk magunkban, akkor vagyunk igazán törekenyek – mint Péter, amikor magabiztosan bizonygatta hitét aztán háromszor tagadta meg Jézust. Az Úrral lenni azt jelenti, az Eucharisziával, a Bibliával lenni, imádságban lenni, és azt is jelenti, hogy családban lenni. Imádkozzunk Máriához is, kérjük őt, mint egy anyát, hogy erősítsen meg minket. Ferenc pápa elmondta: őt megerősíti, hogy mindennap imádkozza a rózsafüzért, erőt kap Máriától.<< (Pünkösöd szombatján, a lelkiéleti mozgalmakkal virrasztva beszélt erről a pápa – idézzük a Magyar Kurírt). Ne féljünk, ne idegenkedjünk attól, ne akadályozzanak meg előítéleteink, hogy mások szavaiból meghalljuk Isten Szentlelkének buzdítását. Ne arra figyeljünk, mikor másokat hallgatunk, hogy mit mond, hanem arra figyeljünk, hogy általa mit üzen az Isten személyesen a számomra. Benne van, a másokban szólít engem Isten! Ez a hit, hogy a számomra hiteltelen emberből is kihallom az én Uram szólítását, intését, figyelmeztetését, kérését, üzenetét. Látókká, hallókká kell válnunk, hiszen újjá szült bennünket, hogy a lelkünkkel lássunk, és halljunk.

NJ

Pomázi Plébániaközösségi Batyus Bál – 2013.05.11.

Örömmel osztom meg pár gondolatomat a batyus bálról, igazán jól éreztük magunkat a férjemmel. Külön öröm számomra, hogy lassan 20 év házasság és számos bál és rendezvényen való részvétel után még én is lehetek első bálózó valahol...

Kicsit izgultunk, bár ismertünk néhány közösségi tagot, kevés emberrel barátkoztunk össze még. Egy ismerős házaspár jött el a hívásunkra a bálba, úgy tűnik, sokat jelent, ha személyesen hívjuk egymást a rendezvényekre.

A program nagyon színvonalas volt: az Encica és a Kan-dúrok jazz együttes zenéje, a kabaré jelenet mellett tényleg nem lehetett beszélgetni. A vetélkedő megszervezését pedig a férjem dicsérte, az „okos” telefonok segítségével gyorsan peregtek a válaszok a feladatoknál. És újból rájöhettünk, mindig van új információ Pomáz történetével, egyházközségi életével kapcsolatban és felnőtként is milyen jó játszani, pláne nyerni.

A tánc és az egymással való ismerkedés ezután párhuzamosan zajlott. Volt skót társastánc, rock and roll, limbo ... Finom ételek és italok az asztalokon, sőt egy kedves szervező ki is szolgált minket finomsággal, mivel látta, hogy úgy elmerülünk a beszélgetésben, hogy nem jutunk el a terített asztalig.

Feri atya is megtisztelt bennünket a jelenlétével, igaz a vetélkedőn nem engedhettük meg a részvételét, atya a túl sok tudás miatt került „kispadra”.

Hajnali kettőig voltunk a bálban, bár még maradtunk volna tovább is, de mint tudjuk *„Mindennek megvan az órája, és minden szándéknak a maga ideje az ég alatt: Van ideje a születésnek és a halálnak, ideje az ültetésnek és az ültetvény kiszedésének. Ideje az ölésnek és ideje a gyógyításnak;*

ideje a bontásnak, és ideje az építésnek. Ideje a sírásnak, és ideje a nevetésnek; ideje a jajgatásnak és ideje a táncnak.” [Préd. 3]

Használjuk ki azokat a lehetőségeket, amiket az ilyen közösségi programok biztosítanak! Egyszer kirándulás, egyszer tánc, egyszer zárandoklat...

„Az a jó, amiben az embernek része lehet, ennyi: egyék, igyék és érezze magát jól minden fáradozás közepette, amely adódik a nap alatt, életének azon a néhány napján, amelyet az Isten ad neki, mert ez az osztályrésze.
„[Préd. 5]

Ördögné Olajos Edit

Karizmák ünnepe (2013. 05. 21.)

Én magam sem jutottam ki idén a Karizmák ünnepére, ezért István Lacit kérdeztem, hogy sikerült, mi volt?

- Mire kimentünk, úgy 9 óra körül, már álltak a sátrak. Egymás mellett voltunk Csobánkával, és velünk szemben lévő oldalon voltak a siketek, így Feri atyának elvileg látómezőben volt mindhárom közösség.

Plébániánk koncepcióját végül is Feri atya dolgozta ki: Egy ívet vázolt fel, hogy a Család – mint Krisztus közösségének a legkisebb egysége – hogyan lehet képes elvezetni tagjait Krisztus szívéhez. Ehhez stációk, létrafokok voltak, melyeket elkerülni nem lehet, mert ahhoz túl nagy egy-egy létra foka. Vagyis meg kell mászni a létrát, hogy az ember eljuthasson a tetejére. Ezzel a létra példával csak szemléltetni próbálom az elképzelést, mert az egyes állomások síkban, a sátor mellett U alakban elhelyezett három asztalon voltak kialakítva. Anélkül, hogy itt részleteiben bemutatnám a fejlődés útját, és az egyes „létrafokok” eszközkészleteit, ötletes megoldásait – mert lehet, hogy aki most nem volt kint, más alkalommal még megismerkedhet a tanítás ezen formájával – például a „Család” állomásnál a család imaéletéről esett szó, illetve a család liturgiájáról. Azt szerettem volna érzékeltetni, hogy egy nagyon intim, bensőséges együtt beszélgetés kialakításával, közösségi élményként működjön, aminek a család minden tagja résztvevője, szerkesztője, és alakítója.

Akik a közösségünket képviseltük, tulajdonképpen a vendégeinket kézről kézre adtuk, mindegyikünkkel szót válthattak a látogatók, így mindegyikünk személyes élményével gazdagodhattak.

E közben a csobánkai testvérekkel is ismerkedhettünk, barátkozhattunk. Sokféle ember jött oda a sátrunkhoz érdeklődéssel. Voltak közöttük közösségünk tagjai, vagy keresők, de voltak idegenek, és kritikusok is. Misziós helyzetben érezhettük magunkat.

Én magam a család stációnál voltam. Elvittem oda a Gabriella nővér által vezetett hétköznapi lelki gyakorlatának néhány, saját használatú lapját, mutatóba. Meséltem erről is a látogatóknak, akik nagy érdeklődéssel hallgatták elbeszélésemet.

Összességében elmondható, hogy sokat dolgoztunk, készültünk előtte rá, de úgy vélem, hogy megérte. Be tudtuk mutatni, hogy közösségünk, plébániánk egy élő és működő közösség, amire büszke voltam.

Sajnos nem tudok róla, hogy közülünk valaki is készített volna fényképet a nap folyamán.

NJ

Lelki hétvége (2013. 05. 24-25.)

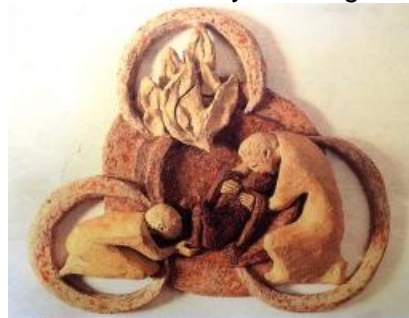

Annus Andreát kérdezem a Gabriella nővér hétköznapi lelkeségi alkalmainak ez évi záró lelkigyakorlatának tapasztalatairól. Andrea az idei évben kapcsolódott be ebbe a közösségbe.

-Nagy örömet és őszinte rácsodálkozást jelentett ez a találkozás Gabriella közösségével. Mert bár többször hallottam róla - ismerőseim közül többen is járnak ebbe a közösségbe - de engem eddig ez elkerült. Nem tudtam, hogy miből maradtam ki korábban!

Gabriella nővér személyisége számomra nagy felfedezés. Az alapos felkészülés és sok évi tapasztalat mellett egész egyéniségével hat rám, példát ad. Nagyon jó, hogy részt vehetek ebben a közösségben. Így, annak is örültem, hogy ezen a két napon azokkal is együtt lehettem, akikkel az év során együtt „növekedtünk”.

A hétvége témája a Szentháromság volt, hiszen ezt ünnepeltük vasárnap. Sokrétűek, izgalmasak voltak a feladatok, és Gabriella vezetésével új felismerésekre, mélyebb megértségre jutottam ebben a témában.

A lelkigyakorlat szemlélődő jellege nagyon megfelelő, személyiségformáló lehetőség a számomra. Rengeteg időt töltünk azzal, hogy egymással beszélgetünk, jeleneteket állítunk be. Egymáson keresztül, a kommunikációból, mások tapasztalatai és látásmódja által is sokat tanulunk. Meghallgatunk és meghallgatnak, elfogadunk és elfogadnak. Ezekben a helyzetekben Gabriella vezetése, érzé-

kenysége, tapintata, mind hozzájárul ahhoz, hogy az ember biztonságban érezhesse magát, és meg merjen, meg tudjon nyílni. Semmi sem kötelező, az egyetlen elvárás, hogy megnyilvánulásaink ne legyenek bírálóak, vagy bántóak. Hozzászólásainkat Gabriella hihetetlen nagy figyelemmel és türelemmel moderálja és illeszti egységbe. Minden alkalomhoz az ő lelki finomságával választja meg a kiegészítőket, kellékeket. Nagyon jók a szentírási szövegek, a hozzájuk kapcsolódó feladatok, képek, dalok, amelyek mind hozzájárulnak egy-egy alkalom sikeréhez. Például, az ember nem minden nap lehet Szentlélek, vagy farizeus! Beleélni magunkat, személyessé téve az Istennel való kapcsolatot, a lehető legtermészetesebb, és leghétköznapi módon, mély dogákat hoz felszínre!

Nagyon fontos az, hogy egy ilyen lelkigyakorlat időt biztosítson az egyedülálló, elmélkedéshez, amikor az ember összerendezi a hallottakat, tapasztaltakat az érzéseivel. A természet szépségeire való rácsodálkozás szintén segít abban, hogy közelebb kerüljünk Istenhez.

Engem igazi csodálatra készített, hogy Gabriella milyen közösséget épített fel itt Pomázon! Ez egy egyedüli és nagyon nagy dolog! Sok közösség örülne annak, ha erre volna lehetősége.

Ezen a lelkigyakorlaton is megtapasztalhattam, hogy milyen nagy élmény együtt épülni egy közösséggel, annak egyik részeként, miközben saját személyiségem és hitem is formálódik.

József Attilát idézve: „... hiába fűrösztöd önmagadban, csak másban moshatod meg arcodat”. Valami hasonló dolog történt itt, és történik ezeken az alkalmakon.

Őszintén hálás vagyok az Úrnak, hogy ebbe a csoportba vezetett!

Köszönöm a csoportnak, hogy befogadott. És köszönöm Gabriellának a hitbeli növekedésem, a sok szép élményt és új gondolatot, amivel gazdagodtam az év során!

NJ

Előrettekintő

Utótalálkozó

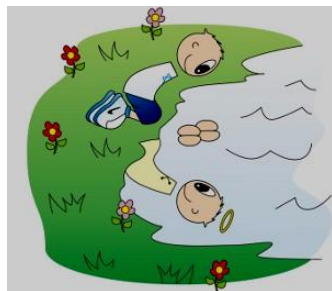
Június 5-én lesz az április közepén, Pomázon rendezett Fülöp kurzus utótalálkozója, a Szent András Evangelizációs Iskola szervezésében.

Mit ér bármilyen kurzus, evangelizáció, lelkigyakorlat, ha az megszorul bennünk, és annak eredménye nem válik életté, kovásszá kötöttünk?

A kurzus tanítása egy módszer, nem arról kell beszélnünk, és nem azt kell megosztanunk, hisz annál fontosabb az, hogy melyikünk mit kapott azon a hétvégén, a Szentlélek kegyelmeiből. Megérettünk, megtapasztaltunk, ráismertünk valami olyanra, ami eddig rajtunk kívül volt, mert nem ismertük fel, hogy az bennünket akar megérinteni?

Május végén egy gyenge kezdeményezés volt Ferenc atya részéről arra, hogy találkozzunk. Talán azért nem jött létre, mert nem volt üzenete, és csupán egy erőlködés, egy kényszeredett próbálkozás volt.

Én elkezdeném, és buzdítanék minden Fülöp kurzusos társamat, hogy hónapról hónapra, egy gondolatot osszunk meg e hasábokon olvasóinkkal abból az ajándékból, amit ott kapunk, ami ott elkezdett erjedni, feszülni bennünk. Engedjük, hogy kifakadjon, és a Pünkösdi Lélek áradhasson. Nem nekünk kell beszélnünk e so-

rokon, hanem engednünk kell, hogy a sorok közül Isten szólalhasson meg.

Bennem megerősödött az ima fontossága, szerepe, értelme. Az ima nem más, mint Istennel, a valóságos személlyel való társalgásom. Ahogy szoktam kapcsolatot teremteni, fenntartani, majd barátságot teremteni emberekkel, így van ez az Istennel is. Aki a számomra a legközvetlenebb, és a legintimebb jelzővel illehető, amivel megszólíthatom azt, aki számomra fontos, és ahogy megszólítom, abban kifejezésre juttatom, hogy szeretem, tisztetem, fontos a véleménye, hallgatok rá, megosztom vele minden titkomat, örömeimet, és bánatomat. Isten esetében pedig rádöbbenhetek még arra is, hogy mindenért Neki adhatok hálát, miközben megértem, hogy amit rossznak tartok, az vagy nem is rossz, mert azzal is szándéka van, hogy a javamra váljon, még akkor is, ha azt most éppen nem ismerem fel. Vagy, tulajdonképpen azt a rosszat, amit elviselni vagyok kénytelen, vagy pontosan magam okoztam, vagy azért kell elviselnem, hogy másnak kevesebb jusson a rosszból.

Az imádság közben ráébredek, mi az a módszer, ami az enyém, ahhoz, hogy Istennel barátságra juthassak; hogy értsem, és megérthetővé válhasson számomra az Ő kommunikációja. Megtanulhatom meghallani, megérteni, elfogadni, és megtanulhatom a magam alázatát is, ami nélkül képtelenség, hogy szót érthessünk. Itt áll mellettem, súgja, hogy mit írjak, mit akar elmondani ezen az oldalon abból, amivel megszentelt a Szentlélek – keresztségben.

NJ

Papszentelésre vagyunk hivatalosak

2013. június 21-én, pénteken

Dr. Pápai Lajos győri megyéspüspök a győri székesegyházban 10 órakor kezdődő szentmise keretében

HEITER RÓBERT GOTTFRIEDOT

premontrei szerzetesrendi áldozó pappá szenteli.

Heiter Róbert Pomázi születésű, itt nőtt fel közöttünk, itt ministrált, ez ifjúságának közössége. Plébániai szervezésben különjáratú autóbust indítunk. A távolság kb. 150 km Győrre.

Indulás: reggel 7 órakor a HÉV állomásnál lévő CORA buszmegállóból.

Utazási költség: 3.000.- Ft/fő

Aki szeretne részt venni az ünnepi szentmisén, kérem, hogy június 10-ig jelentkezzen az utazási költség befizetésével.

Lengyel Éva 06-30-4214245, vagy (325-202)

Az újonnan szentelt Gottfried atya újmiséjére 2013. június 30-án, vasárnap 17:00 órákor kerül sor a pomázi római katolikus templomban.

Gyülekezés 16:00 órákor a Magyar utca 12. szám alatt (a szülői háznál), ahonnan közösen kísérik a templomba az újmisés atyát.

Az újmise utáni összejövetelre szeretettel várunk mindenkit a Teleki-Wattay Zeneiskola hangversenytermébe 19:00 órától. Közös ünneplésünk méltó megrendezéséhez szeretettel kérjük a kedves hívek hozzájárulását otthon készített finomságokkal.

A rendezvénnyel kapcsolatban kérjük, folyamatosan kísérik figyelemmel a hirdetőtáblán kihelyezett tájékoztatóinkat.

A rendezők nevében előre is köszönöm mindenki segítségét: Lengyel Éva

A Szent Miklós Alapítvány

A Szent Miklós Alapítványt a Pest Megyei Bíróság, mint kiemelkedően közhasznú alapítványt, 1810-es szám alatt, 1999-ben vette nyilvántartásba.

A végzés értelmében az alapítvány célja: A pomázi Szent Miklós téren lévő kápolna és az egyházközség épületeinek fenntartása, családsegítő szolgálat és népjóléti raktár célját szolgáló épületegyüttes, park fenntartása, üzemeltetése.

Az okiratban felsorolt képviselők közül már csupán egy személyt találtam meg a kuratórium tagjai között, Csere Lászlót. Vele beszélgetek, az alapítvány jelenlegi helyzetéről.

- *Ki működteti az alapítványt?*

- Az alapítói szándék a Pomázi Szent István Király Plébánia képviselőtestületétől származik, a mai napig is a testület rendelkezik az alapítvánnyal.

- *Mi a tevékenysége az alapítványnak?*

- Az alapítvány többnyire karitatív és szociális ellátásban tevékenykedik. A térségi társadalmi és egyének közös érdekeinek kielégítésére számos közhasznú tevékenységet végez. Pomáz – Csobánka és Pilisszentkereszt Önkormányzati Társulással kötött ellátási szerződés alapján e települések családsegítő szolgálatát végzi. Az alapítvány kiemelt feladatként kezeli a képességfejlesztést, az ismeretterjesztést, a természet- és környezetvédelmet, valamint a hátrányos helyzetű csoportok társadalmi esélyegyenlőségének elősegítése terén végzett munkáját. Ezért több önkéntes csoportot működtet: Tesz-vesz klub, Idős klub, Kamasz klub, Sérült csoport, Nagycsaládos csoport, valamint a Közéleti kör.

- *Ezt a sokrétű feladatot kik végzik?*

- Az Alapítvány munkáját kuratórium felügyeli, melynek újraválasztása most van folyamatban az időközbeni halálesetek és lemondások miatt. Mint tudjuk a kurátorok közül meghaltak: Bányai István, Antal atya, és legutóbb Brezanóczy János doktor úr. A Kuratórium elnökét búcsúztattuk a minap, mivel lemondott e tisztségről Zupán Tamás.

Az alapítvány vezetője, Horváth Józsefné, Gyöngyi, akinek segítségére van további 3-4 főállású munkatárs. Munkájukat segíti további legalább 11 önkéntes.

- *Az alapítvány tevékenységének finanszírozása hogyan történik.*

- A családsegítő tevékenységeket eleve az önkormányzatok kötelessége támogatni, finanszírozni. Továbbá minden évben Pomáz városa, a Plébánia hozzájárulásával segíti a munkájukat. De nagyon nagy szerepe van az 1%-ok felajánlásának, valamint annak, hogy a munkatársak éventer rengeteg pályázatot írnak, és nyernek meg, ami nélkül képtelenség volna a feladatokat finanszírozni. Ebben a munkában oroslánrésze volt Zupán

Tamásnak, aki az elmúlt 8 évben vezette az alapítványt, hősies becsületséggel, őszinte alázattal, és nagyon sok munkával, amiért tisztelet és elismerés illeti meg. Az Alapítvány munkáját csendesen, szelíden, és szerényen látja el, szinte senki sem veszi észre őket, hogy vannak, pedig hatalmas értéket terem-

tenek, óvnak, őriznek, ápolnak és gondoznak. Munkájukban ki kell emelni az emberi erőforrást, azt a szociális érzékenységet, és beleélést, azt, hogy fáradtságot nem kímélnék, amit a nehéz sorsú emberekért megtesznek. Sokszor köszönöm nélkül, mert el sem jut a cselekvés híre odáig, hogy azt valaki kimondhassa. Sokszor kényszerűség megtenni a jót, mert akkora a hiánya.

- *Hol tart az új kuratórium megalakítása?*

- Az új kuratórium megszervezésére Dr. Reguly Zoltán lett felkérve. A szervezés még folyamatban van, ami jogi procedúrával is jár, de remélhetőleg rövid időn belül hírt adhatunk róla.

- *Köszönöm az interjút!*

NJ

Nyári útravalóként az imáról

Néhány gondolatot közlünk az imáról. De azért, hogy e gondolatokkal is bizonyítsuk, megerősítsük, és ráirányítsuk figyelmünket, hogy ha jön is a nyár, a lazítás, a felfrissülés, a kiengedés, a szabadság, a lakóhelytől eltávolodás, és a mindennapok ritmusa is megváltozik, egy dolog nem szabad, hogy megváltozzon: az Istennel való személyes, állandósult, mindennapos kapcsolat. Ha hiszünk Istenben, akkor abban is hiszünk, hogy

életünk nincs, nem lehet Istenen kívül. Isten a lét mibenléte, ezért a kapcsolatomat Vele nem szabadságotlom. Nem küldöm Őt el szabadságra, és nem mehetek el szabadságra Tőle. Imádságra mindig szükségem legyen! Bárhogy, bárhol, és bármikor megszólíthatom Istent, az Atyámat. Felhívhatom, Ő mindig fel fogja venni velem a kapcsolatot, ha én akarom.

„A kereszténység, mint vallás, nagyon mélyen a kapcsolati, társas világban gyökerezik. A megváltás jelentőségét ebben a dimenzióban úgy fogalmazta meg, hogy a megváltás a bűnre adott válasz Isten részéről. Így az ember számára lehetséges az üdvösség. Igen ám, de azt tudjuk

a statisztikákból, kutatásokból, hogy az elmúlt évtizedekben, ha valaki kereszténnyé lett, akkor tíz emberből legföljebb egy vagy kettő élte meg a megtérés vagy újjászületés tapasztalatát úgy, hogy ő bűnös volt, bűnbánatot tartott, és Isten neki megbocsájtott, és számára a kereszténység ezért hatalmas, átfogó, éltető üzenettel bír. Tízből egy-két ilyen emberrel találkozhatunk. A többség ma individualitásában találkozik Istennel, hiszen ebben él elsősorban, nem pedig társas valóságában. Vagyis úgy éli meg a saját vágyait, Isten jövetelét, az újjászületés tapasztalatát, hogy fájó hiányai voltak, és Isten valamit betöltött az életében. Sebzett voltam, nem voltam képes a magam számára is kielégítő, boldog vagy harmonikus életet élni, és Isten valamiképpen meggyógyított.” (Pál Ferenc: Természetes spiritualitás. Meghittségben Istennel)

A szemlélődő imádság Isten egyszerű szemlélése csendben és szeretetben. Isten ajándéka, a tiszta hit órája, amelyben az imádkozó keresi Krisztust, rábízta magát Isten szerető akaratára, és a Szentlélek tevékenysége alá rendeli magát. Avilai Szent Teréz bensőséges barátságként határozza meg, amelyben „gyakran vagyunk együtt Istennel, tudván, hogy szeret bennünket”.(A Katolikus Egyház Katekizmusának Kompendiuma 571.)

Az imádságról beszélgetve Rábl Gabriella elmondta személyes tapasztalatát a szemlélődő imádságról:

Én, aki szintén az individuális úton tértem meg Istenhez, a csendben találkoztam először Vele. Számomra otthonos imámód a szemlélődő ima. Sokkal otthonosabb, mint a hangosan kimondott kérés vagy hálaadás. Hiszen a szemlélődésben éppen az a felemelő, hogy ítélkezés, véleményalkotás nélkül fogom fel az érzékszerveimen keresztül, mint csodát, a teremtett világot. Hallgatom a hangokat, de nem minősítem. Látom a természet színeit, de nem magyarázom. Meg sem nevezem, nem konkretizálom. Minden, amit beengedek magamba az érzékszerveimen keresztül, az Isten megnyilvánulása számomra. Az érzékelés idővel kitágul, benső képek jelentkeznek, érzelmek hullámanak végig rajtam, már nem is kell semmit sem hallanom, sem látnom, már csukott szemmel, néma csendben is érzem Isten jelenlétét.

A szemlélődő imamódohoz szokott embernek néha nehéznek tűnik mondatokba foglalni konkrét kéréseket. De van, amikor ennek jön el az ideje. Sőt, a kötött imának. Amikor tavaly nyáron a szirénázó mentőautóban kísértem a baleseti sebészetre egy barátnőmet, nagyon jól jött a kötött ima. A rémület megbénított, képtelen voltam saját szavaimmal megfogalmazni mindazt, ami bennem volt. Mivel mást nem tehettem, minden segítő szándékomat beleadtam az imába: „Most segíts meg, Mária! ...” NJ

Hírek, hirdetések

- Június 2. – Úrnapja. Az úmapi körmenetre a 8 órás szentmise után kerül sor. Ezen a napon a ½ 10-es és a kápolnában a 11 órás szentmise elmarad! Ezen az alkalmon felnőtt elsőáldozóinkat is köszönhetjük.
- Június 5. – 18 órakor a Fülöp kurzus utótalálkozója a kápolnában.
- Június 16. – ½ 10-es szentmise keretében évrő Tedeum, talán utána a családokkal átvonulunk a plébánia udvarba, ha a fű már elég erős lesz rá, hogy ott találkozassunk.
- Június 21. – 10 órakor Győrben Heiter Róbert papszentelése
- Június 30. – 17 órakor Heiter Róbert újmiséje Pomázon, utána Agapéra várja a kedves testvéreket

Miserend

Pomáz: Templom:	Hétfő, Csütörtök Kedd, Péntek Vasárnap	reggel este reggel délelőtt	7 órakor 18 órakor 8 órakor 9:30 órakor
	Szombat és Vasárnap	este	19 órakor
Szent Miklós Kápolnában	vasárnap	délelőtt	11 órakor
Csobánka:	Szombat Vasárnap	este délelőtt	16.30 órakor 11 órakor

„ÉLESZTŐ”

a Szent István Király Plébánia értesítője
Megjelenik minden hónap elején.
Ingyenes kiadvány

Pomáz, 2013 Templom tér 8.
Tel./Fax: 06-26-325006
mail: pomaziplebania@gmail.com
Web: <http://www.pomaziplebania.hu>
Bankszámla szám: 11742087-20000569

Kiadásért felelős:
Erdődi Ferenc
Plébániai kormányzó
Szerkesztette:
Naszádos József

**Plébániánk hírlevelét keresse minden hónap elején a templomi újságoknál!
Hírlevelünk virtuálisan hozzáférhető honlapunkon: pomaziplebania.hu**